

Elkaar accepteren

Bijbelstudie over Romeinen 15:1-13

(Jaap Haasnoot)

Introductie

Hoe groot zou je kerkelijke gemeente zijn als jij/u zelf de andere leden mocht uitkiezen? Waarschijnlijk zouden er talloze kleine groepjes ontstaan. Het bijzondere van de christelijke gemeente is dat we aan elkaar *gegeven* zijn. Dat is vaak een zegen, maar ook regelmatig een opgave. Vanavond staan we stil bij het aanvaarden van elkaar als volgelingen van Jezus. Elkaar accepteren gaat volgens Romeinen 15 verder dan het prima vinden dat de ander er ook is. Ook hierin is Christus ons voorbeeld.

Vooraf

We kennen de Romeinenbrief vooral als het bijbelboek waarin Paulus de fundamentele waarheden van het evangelie doorgeeft (met als kern: gerechtigheid door geloof in Christus alleen). Vanaf hoofdstuk 12 laat Paulus zien wat die gerechtigheid nu praktisch uitwerkt in het Lichaam, de kerk (hst. 12); in de wereld (hst. 13) en tussen sterke en zwakke christenen (hst. 14:1-15:13). Om hst. 15:1-13 beter te begrijpen, moeten we hoofdstuk 14 eerst lezen. Daarin gaat het over 'zwakke' en 'sterke' christenen. Het is niet helemaal duidelijk wat er nu precies speelde in de gemeente van Rome, maar waarschijnlijk gaat het om verschillen tussen de christenen van joodse komaf en die van heidense oorsprong. De 'zwakke' groep beweert dat er allerlei regels gevolgd moeten worden, terwijl de 'sterke' groep meent dat die geboden onbelangrijk zijn voor het geloof in Christus. Paulus roept beide groepen op elkaar niet te veroordelen (14:4) en in eenheid samen te leven (14:19).

Opvallend

vs. 1: Paulus rekent zichzelf tot de 'sterke' groep (wij). Hij wil ervoor zorgen dat die groep niet over de 'zwakke' groep heenloopt. Het gaat daarbij niet om dulden of tolereren, maar om 'dragen' (SV; NBG: verdragen; NBV: helpen). Dit werkwoord wordt ook gebruikt voor het letterlijk dragen van het kruis (Joh. 19:17) en het figuurlijk dragen ervan (Lukas 14:27).

vs. 3: De oproep in vers 2 wordt onderbouwd met het voorbeeld van Christus: ook Hij zocht niet zijn eigen belang (NBV). Het citaat uit Psalm 69:9 laat zien dat Hij bereid was te lijden voor anderen.

vs 5: Paulus bidt tot de God die volharding (SV: lijdzaamheid) en troost uitdeelt, dat de gemeente eensgezindheid ontvangt. Ondanks dat beide groepen verschillende opvattingen hebben, is het mogelijk om harmonieus samen te leven.

vs 6: Eensgezindheid gaat dan over in eendrachtige en eenstemmige (NBV) lofprijzing.

vs. 7: Volg het voorbeeld van Christus en aanvaard elkaar (NBV; SV: aannemen), zegt Paulus kort en krachtig (vgl. 14:3 en vers 15). In 'aanvaarden' zit iets van 'verwelkomen' (vgl. Filemon 17 voor zelfde grondwoord).

vs. 8-12: Paulus laat aan de heidenen (sterken) zien dat de Joden allereest de beloften van God ontvangen hebben. Tegelijkertijd moeten de joodse christenen (zwakken) weten dat het heil ook voor de volken is.

vs. 13: Paulus eindigt dit gedeelte met een gebed (vgl. vs. 5). Het streven naar eenheid wordt hier verbonden met vreugde en vrede, en meer dan dat: hoop door de kracht van de Heilige Geest.

Verwerking

Om over na te praten

1. Met welke groep voel je je verwant: met de 'sterken' of met de 'zwakken'? Waarom?
2. Wat belemmert ons bij het in de praktijk brengen van vers 2?
3. Hoe kunnen we het voorbeeld van Christus navolgen (vers 3 en 7)?
4. Hoe werkt dat in de praktijk: eensgezind zijn op hoofdzaken en van mening verschillen over bijzaken?
5. Wat zijn de gevolgen van het elkaar accepteren (vers 5 en 13)? Ken je daar voorbeelden van?

Om over na te denken

1. **Citaat:** “Deze hoofdstukken in Romeinen zijn belangrijk voor ons. Want als we niet weten hoe we met verschillende opvattingen om moeten gaan, dan raken we verdeeld en gaat de gemeente ten onder en is ons getuigenis zwak”.
2. **Dietrich Bonhoeffer:** “Christelijke broederschap is niet een ideaal dat wij moeten verwerkelijken, maar een door God in Christus geschapen werkelijkheid, waaraan wij mogen deelhebben. Hoe duidelijker wij de grond en de kracht en de belofte van al onze gemeenschap alleen in Jezus Christus leren zien, des te rustiger leren wij over onze gemeenschap denken en voor haar bidden en hopen” (Leven met elkander, pag. 21).

Om te doen

1. Schrijf eens op hoe we concreet in onze woorden (!) en daden de eensgezindheid in de gemeente kunnen dienen. Begin dat deze week in praktijk te brengen.
2. **Persoonlijke opdracht:** zijn er broeders en zusters in de gemeente die je niet hebt aanvaard? Deel dit in vertrouwen met iemand en ga met vers 7 aan het werk!

Voor kringleiders

Richt je tijdens de kringavond vooral op ‘om over na te praten’. De onderdelen denken en doen kun je in de kring aan de orde stellen, maar kunnen ook heel goed na de kringavond individueel worden gedaan. Je kunt ook op een volgende kringavond even kort terugkomen op deze onderdelen (“hoe was het om daarmee bezig te zijn?”). Als er te veel vragen zijn, kies dan gerust een aantal vragen uit die voor jullie als kring relevant zijn (maar ga daarbij niet automatisch lastige vragen uit de weg!) en laat de andere vragen zitten.